

Dr Jeffrey Hudon, Archeologia biblijna, Sesja 11, Patriarchowie i archeologia

© 2024 Jeffrey Hudon i Ted Hildebrandt

To jest dr Jeffrey Hudon w swoim nauczaniu na temat archeologii biblijnej. To jest sesja 11, Patriarchowie i archeologia.

OK, przejdźmy teraz do tego, co archeologia może nam powiedzieć na temat Księgi Rodzaju od 12 do 50, czyli okresu patriarchów.

Jest to ponownie bardzo kontrowersyjny okres w historii Izraela i trudny do zebrania z archeologicznego punktu widzenia, choć zobaczymy, co da się tutaj zrobić. Przede wszystkim chcę pokazać zdjęcie jaskini Machpela w naszej prezentacji PowerPoint. Jest to jaskinia, którą Abraham kupił od Efrona Hetyty, aby pochować Sarę, jego żonę, a później także patriarchów.

I tak jak istnieje dzisiaj, jest to monumentalna konstrukcja, kamienna konstrukcja wokół tych jaskiń. A sama konstrukcja jest bardzo stara. Nikt inny jak Herod Wielki nie zbudował tego ogrodzenia, aby uczcić hebrajskich patriarchów i ponownie udobruchać ówczesną ludność żydowską.

Ważną rzeczą tutaj nie jest tak naprawdę obserwacja Starego Testamentu, ale obserwacja Nowego Testamentu. Masz zaangażowane pilastry wychodzące w połowie wysokości ściany. Jest to kopia platformy świątynnej, którą rozbudował i zbudował wokół wzgórza świątynnego w Jerozolimie.

Niewiele jest dowodów na istnienie zaangażowanych pilastrów wokół świątyni. Większość została zniszczona i zdekonstruowana, ale oto jest.

Ponieważ jest to kompleks grobowców poświęcony muzułmanom, żydom i chrześcijanom, przetrwał te wszystkie stulecia w praktycznie nienaruszonym stanie. A więc ma 2000 lat. Z tej perspektywy nie wygląda na to, ale jest to zagroda sprzed 2000 lat.

Tutaj krenelaże, górny, bardziej z grubsza wykonany parapet, a także muzułmańskie wieże modlitewne są oczywiście późniejszymi dodatkami. Ale to znowu jest w mieście Hebron, które jest tradycyjnym miejscem, w którym znajdowały się grobowce patriarchów.

Nie były one badane ani badane aż do okresu obowiązywania mandatu, kiedy francuscy uczeni przeprowadzili badanie tej struktury. A potem, po wojnie sześciodniowej, bardzo chuda izraelska dziewczyna zeszła na dół i zaczęła zwiedzać, udało jej się zmieścić przez bardzo małą dziurę w podłodze, zeszła i zbadała

podziemny kompleks, w którym pierwotnie znajdowały się te grobowce. OK, więc Abraham jest powołany przez Boga w Ur Chaldejski, powołany przez Boga, aby udać się do ziemi, którą pokażę ci w Księdze Rodzaju 12.

Ur jest ponownie tradycyjnym miejscem Ur w południowej Mezopotamii, starożytnym Sumerze. Cyrus Gordon, którego slajd pokazaliśmy we wcześniejszym programie PowerPoint, zasugerował alternatywną lokalizację, Urrah, która znajduje się w północnej Mezopotamii. To znowu możliwość, ale wyraźnie jest tam napisane Ur Chaldejskie i to powinno być położenie na południu.

Abraham, Sara i ich świta. Abraham był bardzo bogatym człowiekiem i miał mnóstwo bydła oraz służby. Przenieśli się z Ur do Haranu w północnej Syrii. A potem znowu wzdłuż wybrzeża, podążając trasą Żyźnego Półksiężycy w dół wybrzeża do Lewantu, południowego Lewantu. I to było w tym czasie, gdy on i jego synowie mieli głód w kraju, podobnie jak za czasów Jakuba i jego synów.

I tak udali się do pewnego miasta w Egipcie, aby uciec przed głodem, który nękał Kanaan. Jednym z najciekawszych okresów, jakie osobiście przeżyłem w Ziemi Świętej, był udział w programie ONZ na Harvardzie o nazwie Abraham Path. Abraham ponownie jest postacią czczoną przez wszystkie trzy wyznania monoteistyczne.

I tak przemierzaliśmy z przewodnikami całą Transjordanię, po obszarach wiejskich, spacerując po starożytnych winnicach i gajach oliwnych, spacerując po długich, opuszczonych wioskach, jedząc lunch przyrządzany w lesie lub na polach, po których spacerowaliśmy. Zeszliśmy z gór Gilead do Doliny Jordanu i świetnie się bawiliśmy, poznając teren i topografię Jordanii, a także miejscową ludność Jordańczyków. I to jest świetna nazwa.

Ale Abraham rzeczywiście przechodził przez ten obszar Ziemi Świętej i możecie zobaczyć tutaj niektóre znaki, które to upamiętniają. To mówi Droga Ojców, czyli patriarchów, lub patriarchów na tych znakach aż do Egiptu.

To jest stara fotografia studni w Beer-Szebie. Można zobaczyć rowki utworzone na przestrzeni wieków przez liny, które wyciągały wodę ze studni znajdującej się poniżej. Historia patriarchów jest tematem bardzo kontrowersyjnym.

Istnieją różne opinie na temat patriarchów. Dwaj mężczyźni po lewej stronie bardzo negatywnie oceniają historyczność patriarchów. Oraz Tommy'ego Thompsona i Johna Van Setersa.

To są stare fotografie. Są już bardzo, bardzo stare. Wierzę, że obaj żyją.

Ale łagodzą je także argumenty na rzecz historyczności patriarchów. Zostały one w szczególności przekazane przez Johna Bimsona i KA Kitchen w esejach zamieszczonych w dwóch książkach po prawej stronie. I rozpakujemy to.

Pierwsze pytanie brzmi: gdzie chronologicznie umiejscowić patriarchów? Wydaje się, że najlepiej pasują, moim zdaniem, przynajmniej do Abrahama z samego końca wczesnej epoki brązu, około 2100 do 2000 roku p.n.e. A może nieco później, w tak zwanej środkowej epoce brązu, od 2000 do 550 roku p.n.e. Zwróć uwagę na długość czasu tutaj.

To niezwykle szeroki zakres czasu. I naprawdę nie mieliśmy żadnych trudności ze zrobieniem tego znacznie węższym. To podpunkt jest bardzo ważny dla archeologów.

Teraz w archeologii szukasz nazw miejsc, szukasz imion królów, szukasz wydarzeń, które być może mogłyby zostać udowodnione podczas wykopalisk archeologicznych lub ustalasz, gdzie i kiedy coś się dzieje. Wymienione są te miasta i miasteczka, a także imiona czterech królów ze wschodu, którzy napadli na miasta na równinie w Księdze Rodzaju 14. Nazwy te nie są jednak potwierdzone w innych źródłach.

Są to, ze względu na swój styl i konstrukcję, najwyraźniej pochodzące z Mezopotamii, nazwy wschodnio-semickie, ale nic nie może być całkowicie pewne. W źródłach egipskich wspomina się obecnie o Semitach, lecz nie ma żadnej konkretnej wzmianki z imienia żadnego z patriarchów. Istnieją kuszące wskazówki z innych źródeł.

Mamy na nich pieczęcie z imieniem Jakuba, Jakow, oraz fort izraelski ze świątyni w Karnaku, fort izraelski, najwyraźniej nazwany Fort Abram, być może nazwany na cześć jednego z patriarchów przez Salomona lub jednego z pozostałych królów Izraela, lub Juda. Jedynym innym wymienionym królem jest król filistyński o semickim imieniu, Abimelech. Dobra.

Ponownie, może to mieć charakter dynastyczny, niektórzy mogą powiedzieć, że anachroniczny, ponieważ Filistyni przybyli w siłę dopiero w XII wieku p.n.e. Abram był wyraźnie przed tym okresem. Mamy więc tutaj problem.

Być może jest to aktualizacja nazwy, ponieważ Gerar znajdował się w królestwie filistyńskiego Pentapolis lub na obszarze kontrolowanym przez Filistynów. Może to być więc zaktualizowana nazwa, ale samo imię, Abimelech, nie jest filistyńskie. To jest semickie.

Zatem prawdopodobnie był to kananejski król lub wódz, który rozprawił się z Abrahamem i Izaakiem. Brak informacji z zewnątrz wcale nie jest zaskakujący, ponieważ musimy zrozumieć, że czytamy historię jednej rodziny, a nie dynastii królów. Zatem szansa na znalezienie dowodów, z pewnością pisemnych, w tak

wczesnym okresie istnienia Abrama, Izaaka, Jakuba lub kogokolwiek z ich rodziny jest niezwykle, niezwykle nieprawdopodobna .

Jednakże biorąc to wszystko pod uwagę, uważamy, że bardzo wczesna pierwsza połowa drugiego tysiąclecia wydaje się całkiem dobrze pasować do opisu Księgi Rodzaju. Kolejna wskazówka wynikająca z dowodów zawartych w tekście biblijnym. Miasta równiny i imiona królów w stanie wojny.

Wspomnieliśmy o tym. Miasta na równinie, pięć miast, Sodoma, Gomora i inne są z pewnością czymś wartym rozważenia i przyjrzenia się im bliżej. Zrównywanie nazw miejsc ze znanymi miejscami.

Salem lub Shalem to prawdopodobnie wczesna nazwa Jerozolimy. Dan, Damaszek, Moria z Rodzaju 22, Szaweh, Beer-Szeba itd. Amoryci, Kananejczycy, Filistyni, Chiwwici i Hetyci itd.

wspomniano. Zwyczaje patriarchalne, Sara jako siostra, rola Hagar jako zastępczej matki i znowu identyfikacja królów. I jedną rzeczą, o której jeszcze nie wspomniałem, jest lista królów Edomitów w Księdze Rodzaju 36, która również zawiera pewne ważne informacje.

KA Kitchen posługiwała się cenami niewolników. Kiedy Józef został sprzedany jako niewolnik w Księdze Rodzaju 37, został sprzedany za 20 srebrnych szekli. Kitchen przeprowadził badania dotyczące cen niewolników dla młodych mężczyzn na całym starożytnym Bliskim Wschodzie w różnych okresach i okazało się, że 20 srebrnych szekli odpowiada cenie młodego niewolnika na początku drugiego tysiąclecia p.n.e.

Traktaty i przymierza, które znajdują się w Księdze Rodzaju, a potem oczywiście materiał epigraficzny, o którym już wspomnieliśmy powyżej. Oprócz tego w latach 70. włoska ekspedycja prowadziła wykopaliska w pobliżu Aleppo w miejscu zwanym Tel Mardikh . Jest to miejsce znane jako starożytna Ebla.

I znaleźli zbiór 20 000 glinianych tabliczek klinowych. A ich epigraf twierdził, że tablice te zawierały kuszące odniesienia do Jahwe, Jerozolimy, Sodomy, Gomory, Zoharu i samych patriarchów. Teraz reżyser kwestionuje te twierdzenia.

A ponieważ miało to miejsce w Syrii, w sprawę zaangażował się rząd syryjski. I to był bardzo, bardzo, bardzo, bardzo gorący temat, że tak powiem, politycznie, biorąc pod uwagę ówczesny klimat polityczny, który trwa nadal między Syrią a Izraelem. Ostatecznie zatem uznano, że twierdzenia te są bezpodstawne i najwyraźniej fałszywe.

Jednakże ze względu na fakt, że pochodzą one z wczesnej epoki brązu, z początków lub z końca drugiego lub trzeciego, a raczej trzeciego tysiąclecia p.n.e., datowanie

patriarchów na wczesną epokę brązu było poważnie rozważane i pisane w tym czasie, kiedy tabliczki te zostały wynalezione jest omawiane. Termin Salem, znowu, jest to Księga Rodzaju 14, wizyta Abrahama lub interakcja z Melchizedekiem. Czy jest to wczesne słowo określające Jerozolimę, wczesny tytuł Jerozolimy? Mogłoby być.

Wygląda na to. I znowu wykopaliska w Dolinie Refaim, tej dolinie, która dochodzi do Jerozolimy, a następnie opada w dół na zachód, staje się częścią Doliny Sorek. A miasto Dawida odkryło miejsce Salem.

Tak więc Jerozolima była miastem domów i osiedli w Dolinie Refaim, datowanym na wczesny okres brązu i środkowego brązu. Tak więc Jerozolima istniała jako miasto, a osady w pobliżu Jerozolimy, Dolina Refaim, istniały za czasów patriarchów, a konkretnie za czasów Abrahama. Czym jest Dolina Shaveh z Księgi Rodzaju 14? Mogła to być Dolina Cedronu lub górny bieg Doliny Refaim, nowoczesnej dzielnicy Beqa w zachodniej Jerozolimie.

Adonai Zedek był Jebusytą, królem Jerozolimy, jak wspomniano w Jozuego 10. Zwróćmy uwagę na termin lub imię Zedek ponownie, a następnie na Melchizedek w Księdze Rodzaju 14. Może tu występować jakiś rodzaj refleksji dynastycznej i imię dynastyczne.

Po prostu nie wiemy. Domy za czasów Abrahama miały ławki wokół wewnętrznej części domów i wewnętrznych ścian domów, a te znaleziono w domach odkopanych w latach 70. XX wieku w mieście Dawida. Mamy więc ponownie wyraźny dowód na to, że w tym czasie w Jerozolimie istniała działalność, działalność człowieka i mieszkania.

Najwcześniejszą znaną wzmianką o Jerozolimie poza Biblią jest seria egipskich tekstów zwanych Tekstami Przekleństw, które w zasadzie były sposobem na rzucenie złego zaklęcia na wrogów. Wrogowie Egiptu byłiby zapisywani albo na figurkach, albo na misach, a następnie figurki i/lub miski były ceremonialnie miażdżone lub rozbijane, co oczywiście byłoby symbolem zmiżdżenia ich wrogów. Ponownie odnaleziono Jerozolimę i inne miejsca biblijne, a ich nazwy odnaleziono w Tekstach Przekleństw.

Widzieliśmy ten slajd już wcześniej, ale jest to znowu malowidło nagrobne autorstwa Benny'ego Hassana, datowane mniej więcej na czasy patriarchów, może nieco późniejsze niż Abraham, ale przedstawiające wyraźnie Azjatów, ludzi z Kanaanu, Kananejczyków lub być może nawet sami pierwsi Izraelici, Hebrajczycy, przybywający do Egiptu i handlujący zarówno bydłem, jak i metalem na inne towary. Jest to zatem bardzo, bardzo ważne znalezisko archeologiczne, które wyraźnie pokazuje interakcję między Kanaanem a Egiptem, co wyraźnie pasuje do narracji Genesis. Postać Melchizedeka, wracając do spotkania Abrahama i Melchizedeka, jest oczywiście bardzo interesująca i w pewnym sensie fascynująca do studiowania.

Melchizedek, oczywiście, ma na imię Król-Kapłan, co oczywiście ma konotacje, że może to być przedinkarnacyjne pojawienie się Jezusa Chrystusa. Melchizedek błogosławi Abrahama i otrzymuje od Abrahama dziesięcinę. Dolina Szaweh, jak wspomnieliśmy wcześniej, może być górnym biegiem Doliny Refaim lub Doliny Cedronu, Doliny Królewskiej, która znajduje się na wschód od Jerozolimy.

Porozmawiamy o tym więcej później. Później, w Starym Testamencie, Salomon miał swoje królewskie ogrody w dolinie Cedron, szereg tarasów, Shadot, wspomnianych w Księdze Królewskiej. To interesujące, myślę, że jest tu dużo teologii poza osobą Melchizedeka.

To spotkanie, krótkie spotkanie, w Dolinie Shaveh lub Dolinie Królewskiej w Księdze Rodzaju, teraz w Apokryfonie Genesis, jednym ze zwojów znad Morza Martwego, to także trzecia nazwa zwana Doliną Bet HaKerem. Jednak to krótkie spotkanie Boga z Abrahamem na dobrze nawodnionej równinie lub w dolinie zdaje się nawiązywać do przedupadkowego ogrodu Eden. I fakt, że Bóg i człowiek, Bóg w postaci Melchizedeka, króla Salem, i człowiek w postaci Abrahama, patriarchy, ojca narodu żydowskiego, zdają się spoglądać zarówno wstecz, jak i naprzód, na narodziny Chrystusa i Jego odkupienie, a ostatecznie nasze pojednanie z Bogiem.

Innym czynnikiem, który należy wziąć pod uwagę, przyglądając się archeologii patriarchów, są miasta na równinie, legendarne miasta na równinie, wspomniane w historii Lota, jego żony i ich córek. Ponownie, były one intensywnie poszukiwane przez różne ekspedycje. Rzeczywiście istnieje pięć miejsc, które zaczynają się naprzeciwko Morza Martwego, na wschodnim brzegu Morza Martwego, na Półwyspie Lisan, który wystaje ze wschodniej strony.

U podstawy tego półwyspu znajduje się miejsce o nazwie Bab Edh- Dhra. Wielu archeologów i historyków biblijnych sugeruje, że prawdopodobnie przedstawia ona biblijną Sodomę. Dalej na południe znajdują się cztery inne miejsca, w których widać okupację z wczesnej epoki brązu.

Problem w tym, że chronologia tych miejsc niekoniecznie jest zgodna. Niektóre są później niż inne. Niektórzy nie wydają się być zajęci, a inni robią to o różnych porach.

Zatem miasta w Genesis, Sodoma, Gomora, Adma, Zeboim, Bela lub Zoar nadal pozostają kwestią otwartą. Mimo że wszystkie te strony pochodzą generalnie z tego samego okresu i wydają się być zgodne z tym, co czytamy we fragmencie Lota, historii Lota i ucieczce Lota z Sodomy, nadal istnieją problemy. Niedawno chrześcijański archeolog opowiadał się za stanowiskiem północnym, zwanym Tel Hamam.

A to jest na skraju Kirkaru har Yarden, coś w rodzaju okrągłej równiny na północ od Morza Martwego. Ale są też problemy z tą witryną. Po pierwsze, w narracji Genesis trzech aniołowie odwiedzają Abrahama w jego namiocie, a podobny namiot zobaczymy w przyszłym filmie.

I patrzę na miasta na równinach, zwłaszcza na Sodomę. A to pochodzi z dębu Mamre w Hebronie. A jeśli Sodomą była położona na północy, w Tel Hamam, to była ona zbyt daleko na północ, aby mogli dojść do skraju obozu i spojrzeć w dół na Dolinę Rift i zobaczyć ją tak daleko na północ.

To po prostu niemożliwe. Tak więc są z tym problemy, że wszystkimi tymi kwestiami i tak naprawdę nie ma mocnego rozwiązania. Myślę jednak, że pięć miast, Bab Edh-Dhra i miasta na południu, oraz miejscowości na południu, prawdopodobnie reprezentują nasze najlepsze przypuszczenia do dziś, jeśli chodzi o miasta na równinie, miasta wspomniane w Księdze Rodzaju.

OK, Akedah, wiązanie Izaaka w Księdze Rodzaju 22, wspomina o krainie Moria. Moria była krainą Eretz Moriah, ale Abraham był gotowy złożyć w ofierze swojego syna na ziemi, która najwyraźniej była późniejszą ziemią Izraela. Było to miejsce, w którym znajdowała się Świątynia Salomona.

Podróż z Beer-Szeby do tego miejsca trwała trzy dni, kiedy podniósł oczy i zobaczył to miejsce w oddali. Ale to znowu odpowiadałoby okolicom Jerozolimy. W czasach Abrahama ofiary z dzieci były powszechnie praktykowane i trwało to aż do epoki żelaza wśród Kananejczyków i ludności pogańskiej w całym Izraelu.

I to jest znowu znak dla Tophet. To tutaj składano ofiary z ludzi. To jest w Kartaginie, jednym z fenickich miejsc na zachód od współczesnej Tunezji, do zachodniej części Morza Śródziemnego.

Teraz już dziś można wybrać się do miejsca zwanego Promenadą Haas lub Tayelet . To piękny park i promenada wijąca się wokół dzielnicy Talpiot. I masz piękne widoki na Górę Oliwną i Jerozolimę, a zwłaszcza na Wzgórze Świątynne.

A wiedząc, dokąd prowadziła Trasa Patriarchów, która biegnie wzdłuż współczesnej Hebron Road, gdzie Abraham podniósł oczy i zobaczył to miejsce w oddali, musiał znajdować się w tej okolicy, gdzie można zobaczyć złotą kopułę Skały, zbudowaną na szczycie Góry Moria. Powtórzę: Abraham miał Izaaka, Izaak miał Jakuba, a Jakub miał dwunastu synów. A ci synowie, jak wiemy, stali się dwunastoma pokoleniami Izraela.

To piękne przedstawienie tych, które wiszą w oknach szpitala Hadassah w Ein Kerem, które można dziś zwiedzać. Wspomnieliśmy już wcześniej o Dolinie Dothan. Jest to również obszar, na którym midianiccy handlarze zabrali Józefa jego braciom i zabrali go do Egiptu.

To jest w tej okolicy, w tej dolinie na północ od Samarii. Ponownie, jak widzieliśmy we wcześniejszym pokazie slajdów, nie ma wyraźnych dowodów na to, że Józef służył jako wezyr Egiptu. Jego egipskie imię zachowało się w Księdze Rodzaju.

Jest to jednak całkowicie zrozumiałe, biorąc pod uwagę fakt, że późniejsi faraonowie uciskali i zniewalali potomków Józefa. I znowu ten pomnik nagrobny i ten masowy posąg, głowa popiersia posągu, mogą przedstawiać kogoś takiego jak Józef lub sam Józef, który został założony przez nas. Relacja o Judzie i Tamar w Księdze Rodzaju 38 daje w pewnym sensie opis tego, jak mężczyźni się identyfikowali.

I co zrobiła? Poprosiła o jego łaskę i pieczęć. Mamy pieczęcie, jak wspomniałem wcześniej, które wymawiają imię Jakuba z drugiego tysiąclecia. A zatem jest to znowu wgląd w czasy patriarchów, drugie tysiąclecie p.n.e.

I znowu mamy pieczęcie, które to pokazują. Nie mamy oczywiście pieczęci Judy, ale podobne i takie, które wymieniają imię Jakub lub Jakow. Mówiliśmy o tym, że Józef mógł być miejscem, w którym Józef służył najpierw jako niewolnik pod rządami Potyfara, a następnie jako wezyr pod rządami faraona.

A potem, oczywiście, koniec Księgi Rodzaju kończy się w momencie, gdy Jakub i inni bracia przenoszą się do Egiptu i otrzymują ziemię Goszen, czyli ten ciemny obszar, Deltę Nilu. W starożytności nad ukształtowanym ujściem do Morza Śródziemnego rozciągało się siedem odnóg Deltę Nilu. Dziś są to tylko dwie, ale bardzo bogate krainy.

Tutaj możecie zobaczyć to zdjęcie z podstawą posągu, prawdopodobnie z XIX dynastii. I widać tam bogatą ziemię. I to właśnie tam Izraelici przenieśli się, rozpoczęli swoje życie i prosperowali, aż do dojścia do władzy nowej dynastii i rozpoczęcia ucisku.

Dziękuję. W tym przypadku w Muzeum Archeologicznym Horn znajdują się formy ceramiczne pochodzące mniej więcej z czasów Abrahama. Zostały one zabrane z grobowców w Bab Adra w Jordanii.

Bab Adra, ponownie, jak wynika z naszego poprzedniego wykładu, jest prawdopodobnym miejscem biblijnej Sodomy. Jedną z interesujących cech tej ceramiki jest to, że jest wykonywana ręcznie. To było przed wprowadzeniem szybkiego koła garncarskiego.

A więc wszystkie zostały wykonane ręcznie, ręcznie uformowane przy użyciu cewek, a następnie owinięte i wygładzone ręcznie. Tak więc, jeśli przyjrzy się uważnie, nie są to idealnie symetryczne, ale nadal bardzo ładne formy, głównie miski, które tu

mamy i małe słoiczki. Zwróć także uwagę, że niektóre z nich mają tak zwane uchwyty półkowe.

Jest to charakterystyczne dla wczesnego okresu brązu, który trwał od 3100 do około 2000 roku p.n.e. Abraham żyłby do samego końca tego okresu, jeśli nie później. Są to jednak charakterystyczne formy i formy ceramiczne, pochodzące mniej więcej z czasów Abrahama, z miejsca, które naszym zdaniem jest biblijną Sodomą. Z tyłu widać zaprawę bazaltową, służącą do mielenia ziarna.

Do mielenia zboża lub przypraw w celu przygotowania potraw lub gulaszu używano tłuczka. I oczywiście w tym jest jakiś chip, ale został znaleziony, tak jak jest dzisiaj, w grobowcu pochowanym razem z mieszkańcami grobowca. OK, witamy w Muzeum Archeologicznym Horn.

To, co mamy przed sobą, to autentyczny namiot Beduinów. W przeciwieństwie do dzisiejszych namiotów, które są wykonane z materiałów syntetycznych, w celu wykonania tego namiotu użyto prawdziwej koziej sierści. Dlaczego używają koziej sierści? Cóż, sierść kozy jest nieprzepuszczalna dla wody, a kiedy woda zetknie się z sierścią kozy, pęcznieje i staje się dla Ciebie szczelnym schronieniem, gdy jesteś na pustyni.

Styl tych namiotów pozostaje niezmienny od tysięcy lat, a kiedy pomyślimy o patriarchach, Abrahamie, Izaaku i Jakubie oraz ich przemieszczaniu się z miejsca na miejsce, właśnie tego używali. Jest jednak jedno zastrzeżenie: ich namioty byłyby znacznie, znacznie większe, prawdopodobnie cztery lub pięć razy większe, jeśli nie większe. Chcę jednak zwrócić uwagę na kilka rzeczy na temat tych namiotów.

Jednym z nich są paski, które widzisz na ścianie namiotu. To nie tylko dekoracja, ale także informacja dla osób zbliżających się do namiotu z daleka, jaka jest tu rodzina, plemię czy krewny. Być może zbliżasz się do takiego namiotu gdzieś w Ziemi Świętej, na Bliskim Wschodzie, a te wzory na boku namiotu mogą być czymś, co rozpoznasz jako wroga swojej rodziny, wroga swojego plemienia, więc chcesz zawrócić konia, wielbłąda lub osła i wyostać się stamtąd.

Może to być też znak powitalny od sojusznika, członka rodziny lub członka klanu, któremu ufasz i masz dobre relacje oraz że chcesz wejść i otrzymać gościnność. I znowu, namioty. Większe namioty, z których korzystali Abraham i Sara, miałyby wiele przegródek, być może jeden dla kobiet, jeden do przygotowywania jedzenia, jeden do gościnności, a drugi do spania. Można je bardzo szybko złożyć i rozłożyć, a tył można podwinąć, aby zapewnić sobie przewiew.

Jeśli wiał wiatr, można było zastosować wentylację krzyżową. Były proste, ale bardzo, bardzo przydatne. Do dziś w naszych wykopaliskach w Jordanii niektórzy z naszych

robotników to Beduini, którzy każdego ranka przybywają na miejsce pracy, mieszkając w takich namiotach.

Jak mówiłem, niektóre rzeczy nigdy się nie zmieniają. W tym namiocie jest trochę wyposażenia, trochę artefaktów, przyjrzyjmy się im po kolei. Tuż przede mną znajduje się ubijak, który miele lub kruszy i rozbija ziarna kawy w celu przygotowania kawy beduińskiej.

Ten drewniany obiekt to siodło wielbłąda. I oczywiście pojedynczy garb wielbłąda znajdował się tam pośrodku. Było to pokryte skórą i kocami, a ty siadałeś na tym i jeździłeś na wielbłądzie.

Jak możesz sobie wyobrazić, jest to bardzo niewygodne i mogę zaświadczyć, że jeździłem na wielbłądzie przez 45 minut i odczuwałem ciągły ból. Nie wiem więc, jak oni to robią, ale Beduini i ci, którzy na co dzień jeżdżą na wielbłądach, rozwijają w sobie umiejętność robienia tego i znoszenia bólu. Tutaj jest skóra kozia, ustawiona tutaj jako masełko.

A ty byś wlał mleko, które wydoiłeś od owiec lub kóz, usiadłbyś, rozmawiał, odwiedzał i kołysał nim w przód i w tył, i całkiem szybko stałby się jogurtem, a ostatecznie, jeśli będziesz to robić dalej, masłem. I to oczywiście jest po dziś dzień jednym z podstawowych posiłków ludzi na Bliskim Wschodzie. Tutaj mamy sanie młójące i widły do przewiewania.

Te dwa obiekty zostały znalezione i zakupione w Jordanii, w północnej Jordanii. I widzisz, że w tych saniach młójących masz kawałki bazaltowego kamienia. Przepraszam, że się tam bełkotam.

Były one oczywiście ciągnięte po klepisku, aby oddzielić łodygi zboża od ziaren. A klepiska prawie zawsze znajdowały się na szczytach wzgórz, gdzie wiał przyjemny wietrzyk. Gdy sanie je rozbiorą, wtedy używa się wideł do przesiewu, a kiedy wieje wiatr, wyrzuca się wszystko w powietrze.

Plewy lub łodygi zostają zdmuchnięte. Nasiona opadają, ponieważ są cięższe, a ty masz ziarno do przetworzenia i zmielenia na chleb. Ostatnią rzeczą, o której będziemy rozmawiać, jest ten piękny kostium.

Była to beduińska suknia ślubna w ramach posagu, która spędziła niezliczoną liczbę godzin na ręcznym haftowaniu tego wszystkiego dla córki. Matka zrobiłaby to dla swojej córki przed ślubem. Smutna historia jest taka, że kupił go William G. Dever, znany archeolog, który z kolei podarował go naszemu muzeum.

Kupiono go wkrótce po wojnie 1967 r. przy drodze na północ od Jerozolimy. Oczywiście, jeśli został kupiony, jeśli był na sprzedaż, prawdopodobnie historia miała

bardzo smutne zakończenie. Ślub się nie odbył lub albo pan młody, albo panna młoda zmarli.

To znowu daje nam dobrą wskazówkę na temat tego, jak żyli patriarchowie i jak udało im się bez budowania stałych domów podróżować tam i z powrotem z Ur w południowej Mezopotamii aż do Haranu, a następnie z powrotem do Ziemi Świętej a potem do Egiptu. To długa, setki mil podróży, ale tak żyli w tamtym czasie. Dziękuję.

To jest dr Jeffrey Hudon w swoim nauczaniu na temat archeologii biblijnej. To jest sesja 11, Patriarchowie i archeologia.